Jumala feaduse wasto ei tahtnud törkuda. Miks sa siis nüüd lapse surma pärast ullad, kedda Jumal on wõtnud? Ollekssid sina pikse-warda oma majja peale pannud, siis ei olleks sino majja mitte pöllema läinud; agga sina ei tahtnud pikse-wardaga egga rõuge panemisega Jumala wasto panna!« — Betti olli wahe peal äraläinud ja tulli nüüd kahwatand näoga nuttes taggasi ja ütles: »Kristina elab — agga Tooms on surnud!« — Kõik töttasid nüüd lapse juhatamise peale luggu waatama. Ei ühegi silm jänud kuiwaks sedda waadates, mis siin olli. Kopli tagga paksus leppikus olli üks kena rohopaik, seal lamas Tooms sellili, juuksed, silmnäggo ja rüided werrised; otsa-essise aawa seest inimses werd wälja. Tema parem käsi olli ühe padjakese al, pahem käsi nattuke maad allas pool padja peal, ja mõlemade kätte wahel maggas weike Kristina rahulikult, ilma wiggata. — Katki läinud kruusi põhi seisis külma weega lapsokese körwas. Seie olli Tooms lapse koplist toonud, kui tulluke kopli jõudis; siin püüdis ta weel last oma kehaga warjata. — Ema langes rõemo-elliga lapse körwa pölwili, Joon seisis kui werstа samas ja ei uskaldanud liggemale minna. Tohter Jenner ütles wahjo sõnaga: »Joon! siin ollete teie tõeste oma rumalusega Jumala wallitsuse sisse puutunud ja tema püha käsko wasto eksinud. Mino käes on kättemaksmine ja tassumine, mina tahan kätte maksta, ütleb Issand.« Nüüd tundis Joon ahastusega et mörtsuka südame tuimistus paljo kibedam on kui kurwastus lapse surma üle. Kui tohter tema südame-wallo ja kahhetsemist näggi, ütles ta tõsise ealega: »Toomsil on weel elo sees, muido ei inimseks werri aawast wälja. Tema kehal on elowõhk sees, ja nikaua kui aadri soon tuikab ja ingamine lehwitab, nikaua ei tohi arst lootust kaotada. Nõnda kõneledes puhastas tema Toomsi aawad, pani neid kinni, ja käskis aiget mõisa wia, kus tedda korraliste ravitseti. Kui Tooms mõne päwa pärast otsego raskest uimest ärkas ja märkama akas, seal nähti sedda imet, et tema meelemõistus selgeks olli läinud. Jooni lõõk tema päbe, rohke werre jooksmine ja suur ehmatus tulle kahjo üle ollid tema mõtted õigele teele saatnud. Kui Joon ühel päwal aige jure andeks palluma tulli, siis ütles tohter Jenner: »Joon! ärge möttelge mitte, et se assi teie löömise läbbi sündis; Jumala arm püab kõik nõnda seada: et inimese kurjusest häid peab tõusma.« — Siis ütles tohter kõikide wasto, kes Jooni jo Toomsi leppimise jures ollid: »Need willetsused, mis teie wiimsel ajjal ühes koos ollete kannatanud, on tühjaks arwata se häädusse wasto, mis nende läbbi on sündinud. Ma mõistan mis teie ohkamine tähendab, aus praua! Agga ka teie ei olle tühjalt wälja läinud. Tulketage meele, et teil nüüd kaks häid wagga lapsed siin waa peal rõemuks elawad ja üks ingel taewas on. Üks wägga suur, kõige tullewa suggule kasso saatew uus assi on üllesleitud, Tooms on oma mõistuse, Betti oma wanemad kätte saanud, ja Jooni pä on jälle korralisse seatud, ehk kül tulli ja wälk tarwis olli enne kui se